

(61,54%). A fost studiat nivelul glucozei și al insulinei a jeun și în dinamica probei originale glucozo-eufilinice (elaborarea autorului) peste 1 și 2 ore, cu calcularea indexului HOMA la toate intervalele de timp. Grupul de control a fost constituit din 48 persoane practic sănătoase, cu masa corporală normală fără suspiciuni anamnestice pentru bolile hepatice și endocrine.

Rezultate. Printre bolnavii HCVC în faza latentă a infecției virale glicemia ($4,10 \pm 0,23$ mmol/l) și concentrația insulinei ($8,94 \pm 2,49$ mcUN/ml) a jeun au fost aproximativ similare cu datele obținute la persoanele sănătoase ($3,91 \pm 0,09$ mmol/l și $8,13 \pm 2,33$ mcUN/ml). Însă indexul HOMA în acest grup ($1,63 \pm 0,02$) a avut valori mai ridicate, comparativ cu grupul de control ($1,41 \pm 0,02$, $p < 0,001$). Stimularea funcției celulelor β cu eufilină și glucoză a dus la o creștere ușoară a glicemiei ($5,66 \pm 0,35$ mmol/l și $4,25 \pm 0,21$ mmol/l), dar mai ales la creșterea valorilor de insulină peste o oră și peste 2 după probă ($40,75 \pm 5,7$ mcUN/ml și $37,09 \pm 4,22$ mcUN/ml). De asemenea, a crescut veridic în aceste intervale de timp și indexul HOMA – $10,25 \pm 0,08$ și $7,00 \pm 0,04$. În faza reactivării infecției HCV, indexul HOMA a jeun ($3,60 \pm 0,02$) și la finele examinării ($10,03 \pm 0,03$) a avut valori veridic mai mari versus controlul și versus grupul cu infecție latentă.

Concluzii. Datele prezentate sugerează existența insulinorezistenței la bolnavii cu HCVC fără sindrom metabolic și steatoză hepatică, fenomen mai exprimat în faza reactivării infecției virale și care poate servi drept criteriu de prognostic nefavorabil al evoluției bolii, necesitând intervenții terapeutice.

OZONOTERAPIA ÎN TRATAMENTUL COMPLEX AL GASTROPATIILOR

Nichita Svetlana, Butorov Ivan, Țăberneac Maia,
Barbă Doina, Butorov Serghei,
USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău,
Republica Moldova

Summary. *The aim of the study was to assess the efficiency of the inclusion of ozonotherapy in the complex treatment of acute erosion and peptic ulcers of gastroduodenal zones against the background of chronic obstructive pulmonary disease reduces terms of epithelization erosive-ulcer defects, reduces activity of inflammatory process in a mucous membrane of a stomach and promotes improvement of indicators of an immune homeostasis.*

Scopul lucrării: a stabili eficacitatea clinică a ozonoterapiei ca metodă suplimentară în tratamentul leziunilor eroziv-ulceroase ale zonei gastroduodenale în bronhopneumopatia cronică obstructivă.

Material și metode. În cercetare au fost incluși 29 de pacienți cu bronhopneumopatie cronică obstructivă (BPCO) de gravitate medie și gravă și cu leziuni eroziv-ulceroase ale zonei gastroduodenale, cu vârsta medie de $48,0 \pm 2,9$ ani, care au fost randomizați în 2 loturi. Lotul de bază l-au constituit 15 pacienți, la care concomitent cu tratamentul medicamentos a fost efectuată ozonoterapia; în lotul-martor au fost incluși 14 bolnavi, cărora le-au fost administrate preparate antisecretoare.

Rezultate. Pe fondul aplicării terapiei standard și administrării concomitente a ozonului, micșorarea ori dispariția sindromului algic peste 4-5 zile de la începutul tratamentului s-a constatat la 3 (20,0%) bolnavi, în lotul-martor – la 1 (7,2%) pacient, a sindromului dolor – la 10 (66,6%) pacienți din lotul de bază și la 7 (50,0%) din lotul-martor. Manifestările principale ale sindromului dispeptic au dispărut la a 6-7-a zi de tratament la 11 (73,4%) pacienți din lotul de bază și 6 (42,8%) din lotul-martor, s-au diminuat la 2 (13,3%) și la 5 (35,7%), respectiv. La a 10-a zi de terapie defectul ulceros s-a cicatrizat la 4 (26,7%) pacienți din lotul de bază și la 2 (14,3%) din lotul-martor, la a 21-a zi de tratament – la toți bolnavii lotului de bază și numai la 13 (92,8%) din lotul-martor. Măsurile efectuate au condiționat majorarea cantității CD4-limfocitelor cu 6,8% ($p < 0,01$), care a fost însoțită de creșterea indicelui imunoregulator cu 15,7% ($p < 0,001$).

Concluzii. Includerea serului fiziologic ozonat în tratamentul complex al eroziunilor acute și al ulcerelor peptice ale zonei gastroduodenale, asociat cu BPCO, reduce semnificativ termenele de jugulare a sindroamelor algic și dispeptic și duce la epitelizarea defectelor eroziv-ulceroase.

INFECȚIA CU HELICOBACTER PYLORI ȘI PREZENȚA EFECTELOR SECUNDARE ÎN TRATAMENTUL PER OS CU BISFOSFONAȚI

Pascari-Negrescu Ala, Groppa Liliana,
Chiaburu Lealea, Rotaru Larisa,
USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău,
Republica Moldova

Summary. *One of the most common adverse effects of orally administered bisphosphonates are dyspeptic manifestations: heartburn, belching, pain „retrosteral” oesophageal.*

Actualitate. Unul dintre cele mai comune efecte nedorite ale administrării bisfosfonaților per os sunt manifestările dispeptice: pirozisul, eructațiile, durerea „retrosternală” esofagiană, gastralgiile.

Scopul lucrării. În lucrarea prezentată ne-am propus să urmărim o eventuală corelație între infecția helicobacteriană și prezența efectelor adverse ale administrării bisfosfonaților per os.

Material și metode. Au fost examinate 60 de pacienți cu vârsta de la 45 până la 75 de ani, diagnosticate cu osteoporoză, care au urmat tratament cu alendronat 70 mg săptămânal per os, pe o durată de la 1 lună până la 1 an, și care au relatat dispepsie cel puțin la 1 administrare a preparatului. Lotul de martori a fost alcătuit din 40 de pacienți supuse aceluiași tratament, dar care nu au avut manifestările dispeptice menționate.

Investigațiile efectuate: hemoleucograma, bilirubina, ALAT, ASAT, gamaGTP, glicemia, HBsAg, antiHBsAg, antiHCV. Fibrogastroduodenoscopia, pH-metria, testul ureazic rapid pentru determinarea H.pylori, Ultrasonografia organelor abdominale de ansamblu. Toate pacienții au folosit antecedent AINS, dar fără manifestări dispeptice evidente. La momentul luării în studiu și al examenului endoscopic administrarea acestor preparate a fost sistată.

Rezultate. În lotul de bază, la 7 persoane a fost depistat ulcer duodenal în faza de cicatrice și la 2 persoane – ulcer activ, practic asimtomatice în antecedentă. Toate aceste 9 cazuri au fost H.pylori pozitive, pH în 5 cazuri – cu aciditate sporită. La 39 pacienți din 60, FGDS a vizualizat prezența gastritei (30 – mucoasa hiperemiată, erozii superficiale, punctiforme, și 9 cu semne de atrofiere a mucoasei). Dintre aceste pacienți, H.pylori pozitive au fost 30 de persoane, aciditate sporită au avut 17, o pacientă a avut hernie hiatală axială. Boala de reflux gastroesofagian a fost diagnosticată în rândul pacienților cu manifestări adverse în 3 cazuri. În total, H.pylori a fost pozitiv la bolnavele din lotul de bază în 43 cazuri (71,7%). În lotul-martor H.pylori a fost depistat la 10 bolnave (33,3%). La pacienții din lotul-martor a fost 1 caz de ulcer duodenal în remisie și 11 cazuri de gastrită.

Concluzii. Incidența infectării cu H.pylori în rândul pacienților cu toleranță redusă la tratamentul cu bisfosfonați a fost semnificativă (71,7%), de peste 2 ori mai mare decât la bolnavele din lotul-martor, sugerând necesitatea investigațiilor de rigoare până la inițierea tratamentului cu bisfosfonați și efectuarea unui tratament de eradicare și gastroprotecție.

ATITUDINEA SUBIECTIVĂ A PACIENȚILOR CU HEPATITE CRONICE VIRALE DEPRESIVE ȘI NONDEPRESIVE FAȚĂ DE REZULTATELE TRATAMENTELOR

Romanciuc Ina, Dumbrava Vlada-Tatiana, Lupașco Iulianna, Țurcan Svetlana, Revenco Mircea, USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Summary. *We investigated 147 patients with chronic viral hepatitis (CVH): B (35), C (42), B+D (40), B+D+C (4); with average age 37,3±0,89 years. Depressive scores were evaluated using the Hamilton Rating Scale for Depression. Depression in patients with CVH is associated with higher prevalence of clinical symptoms, patients with comorbid depression tend to negate the effects of prior therapies, including cases with objective ameliorated condition.*

Actualitate. Hepatitele cronice virale (HCV) nu au un tablou clinic specific, frecvent se depistează ocazional. Existența diagnosticului de HCV este un factor psihologic stresant. Depresia comorbidă a HCV este responsabilă de atitudinea față de boală, influențează manifestările clinice, reduce calitatea vieții pacienților.

Scopul lucrării: studierea, în funcție de starea emoțională a pacienților cu HCV, a particularităților tabloului clinic și a atitudinii subiective față de eficacitatea tratamentelor aplicate.

Material și metode. Studiul a inclus 147 pacienți cu HCV B (35), C (42), B+D (40), B+D+C (4); vârsta medie – 37,3±0,89 ani; bărbați 57,1%. Scorul depresiv a fost apreciat prin testul Hamilton (HDRS).

Rezultate. 38,78% din pacienți au depistat boala ocazional, anterior diagnosticului au fost asimptomatici sau ignorau simptomele. Scoruri depresive au acumulat 85% pacienți. Fatigabilitatea și manifestările vegetative au o frecvență similară la nondepresivi și la depresivi. Iritabilitatea, dereglările de somn, simptomele dispeptice și durerile abdominale au avut o prevalență mai mare în depresie vs nondepresivi ($p<0,001$, $p<0,001$, $p<0,001$, $p<0,01$). 61,2% dintre pacienți în trecut au primit tratament de bază, dintre ei 60% cu ameliorare subiectivă a sănătății, 38,9% apreciază subiectiv lipsa eficacității, 1,1% consideră că în urma terapiei starea lor s-a agravat. Toți pacienții care au negat efectul tratamentelor anterioare (la 20% dintre ei se constată ameliorare obiectivă) au acumulat scoruri depresive.

Concluzii. Comorbiditatea depresiei la pacienții cu HCV este asociată cu o prevalență mai mare a